Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Donneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVI.

„Gazeta" ese în fiă-care ḍi
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brasovŭ
a administrațiunea, piața mare, Têrgulu Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 147. Brașovŭ, Mercurĭ, 7 (19) Iulie 1893.

Brașovŭ, 6 Iulie v.

In mijloculŭ lupteloră grele, ce trebue sĕ le purtămŭ pentru apĕrarea limbei și a naționalității nóstre, pentru esistența și libertatea nóstră, ca poporŭ românescŭ, între marginile statului pentru care amŭ adusŭ și aducemŭ atâtea jertfe, n'avemŭ numai mângăerea de a ne vedé încuragiațĭ de simpatiile frațilorŭ noștri din România și a pressei în adevĕrŭ liberale din tóte statele, ci acum vedemŭ din nou rĕsărindŭ în depărtare, în Marea Britaniă, sórele libertății popórelorŭ, care părea, că s'a întunecatŭ sub regimulŭ falsului liberalismŭ alŭ timpurilorŭ moderne, ce se închină axiomei distrugĕtóre: puterea priméză dreptulŭ!

Din capitala Angliei sosesce scirea, că ministeriulŭ Gladstone a dobênditŭ, în camera comunelorŭ, în cestiunea irlandesă, o învingere mare și decisivă, care deschide prospectele cele mai îmbucurătóre pentru o politică națională roditóre și în adevĕrŭ liberală în Anglia.

In 13 Iulie parlamentulŭ englesŭ a votatŭ, c'o însĕmnată majoritate, a 9 clausulă a bilului Home-rule, așa după cum a cerutŭ Gladstone. In acestŭ punctŭ se determină viitórea representanță a Irlandesilorŭ în parlamentulŭ imperialŭ și tocmai în punctulŭ acesta sperau unioniștii, că le va succede a sparge majoritatea lui Gladstone. Erau adecă diferite părerile chiar în tabĕra liberalilorŭ și a Irlandesilorŭ. N'a fostŭ lucru puținŭ, de a delătura neînțelegerile, dér după o luptă îndelungată, după desbaterĭ înfocate i-a succesŭ, în cele din urmă, generosului și înțeleptului omŭ de statŭ Gladstone, sĕ facă, ca spiritele sĕ se întórcă pe partea libertății și a umanității și sĕ iésă învingătóre causa dréptă a poporului irlandesŭ.

A datŭ astfelŭ, bĕtrânulŭ Gladstone, unŭ esemplu mare tuturorŭ bărbaților de statŭ, cum trebue sĕ se ridice la înălțimea idealului fericirii popórelorŭ și cum trebue sĕ pună temeliă unui progresŭ politicŭ sănĕtosŭ, așa cum cere aḍĭ spiritulŭ luminatŭ alŭ vécului.

Acestŭ esemplu ar puté sĕ servéscă, ca admonițiune pentru viitorŭ, cu deosebire politicilorŭ ungurĭ, carĭ în órba lorŭ micinimiă cutéză a se împotrivi cu îngâmfare acestui spiritŭ; ar puté sĕ le arate, câtŭ de zadarnică și periculósă este încercarea lorŭ, de a se împotrivi mersului lui victoriosŭ spre ținta libertății și umanității adevĕrate.

Destulŭ, că spre bucuria tuturorŭ amicilorŭ libertății popórelorŭ, bilulŭ Home-rule a isbutitŭ în camera comunelorŭ din Londra. Adevĕratŭ, că-i mai stau în cale încă multe dificultățĭ. Elŭ mai trebue sĕ trécă și prin camera lorḍilorŭ, unde va întêmpina oposițiune crâncenă, dér odată lucrurile ajunse aicĭ, isbênda finală nu póte fi îndoiósă. Autonomia Irlandesilorŭ va deveni, mai curêndŭ séu mai târḍiu, faptŭ, și unioniștii vorŭ cădé în fața falangei celei tarĭ formată prin alianța liberalilorŭ englesĭ și a Irlandesilorŭ.

Astfelŭ reforma irlandesă a lui Gladstone va înaugura o nouă eră de libertate pentru popórele Europei!

Conferența națională.

Sub acestŭ titlu cetimŭ în „Tribuna" dela 6 (18) Iulie următórele:

„Mai mulțĭ domnĭ ni-au adresatŭ întrebarea, că la conferența națională dela 23 l. c. n. suntŭ convocațĭ numai delegații conferenței dela 1892, séu și cei ce s'au alesŭ și se vorŭ mai alege ulteriorŭ. După informațiunile ce amŭ luatŭ la loculŭ competentŭ, le rĕspundemŭ, că comitetulŭ centralŭ anume a ținutŭ sĕ convóce numai pe delegații verificațĭ de conferența din 1892, în scopulŭ de a-șĭ da sémă totŭ acelorașĭ factorĭ dela carĭ și-a primitŭ și mandatulŭ. Acésta nu esclude însĕ, ca sĕ vină la conferență și delegații cercurilorŭ nerepresentate în conferența trecută, precum și acei aleșĭ în urmă în locurile devenite vacante și sĕ șĭ presente credenționalele conferenței, care va avé sĕ hotărescă verificarea lorŭ."

Este cam ciudată acéstă esplicare și informațiune a „Tribunei"; mai întâiu pentru-că e lucru bătĕtorŭ la ochĭ, că după scrisorile de convocare a conferenței, publicate în două rêndurĭ de comitetŭ, totŭ mai potŭ esista nedumerirĭ asupra unei cestiunĭ, ce se înțelegea de sine și trebuia bine clarificată și precisată din capulŭ locului în acele scrisorĭ; alŭ doilea, pentru-că lămurirea-ce o dă numita fóiă, „după informațiunea ce a luat'o la loculŭ competentŭ", e de natură mai multŭ a nutri decâtŭ a delătura nedumeririle ivite.

Noi credemŭ, că în casulŭ de față nu póte fi vorba de ceea ce a ținutŭ comitetulŭ sĕ facă, ci numai de ceea ce a fostŭ și este **datorŭ** sĕ facă. Datorŭ a fostŭ și este însĕ sĕ conchieme în conferență nu pe delegații conferenței din 1892, verificațĭ orĭ neverificațĭ, ci pe delegații, séu mai pregnantŭ ḍisŭ, pe **representanții alegĕtorilorŭ românĭ** din Transilvania, Bănatŭ și Țéra ungurésca.

Așa-dér, bine înțelesŭ, representanții alegĕtorilorŭ românĭ fără de nicĭ o restricțiune au sĕ alcătuéscă viitórea conferență estra-ordinară, și nu numai, că nicĭ îndoială nu póte fi despre îndreptățirea de a lua parte a delegaților cercurilorŭ nerepresentate în conferența trecută, precum și a delegaților aleșĭ în urmă în locurile devenite vacante*), dér mai multŭ, décă în intervalulŭ acesta de unŭ anŭ și jumĕtate s'ar fi făcutŭ de pildă nouĕ alegerĭ dietale și astfelŭ ar fi espiratŭ mandatulŭ delegaților aleșĭ cu ocasiunea alegerilorŭ dietale din Ianuarie 1892, comitetulŭ era datorŭ sĕ facă sĕ se

*) „Tribuna" a uitatŭ de categoria acelorŭ delegațĭ, carĭ deși au fostŭ aleșĭ în Ianuarie 1892, totușĭ n'au fostŭ verificațĭ, pentru-că din vr'o causă séu alta nu s'au pututŭ presenta la conferență.

FOILETONULU „GAZ TRANS."

FERICIRE.

Novelă, tradusă din limba germană de *Il. Chendi.*

Prietinei L.

(Urmare).

Scumpia se scuturase și în loculŭ ei începură trandafirii a cinsti lumei mirosŭ plăcutŭ.

Pe drumulŭ presăratŭ cu petricele, înaintea casei artistului nostru, stetea unŭ domnŭ în costumŭ elegantŭ de călĕtoritŭ.

— „Poftițĭ numai dreptŭ înainte, căcĭ acolo e casa D lui Lorni, — altcum étă, că vine însu-șĭ", ḍise paznicul de casă. Felice tocmai eși din verandă. Străinulŭ aruncă țigareta și îi întinse lui Felice două mânĭ marĭ și nemănușate.

— „Eu sunt Bernard din Hamburg, și décă stau față în față cu Felix Lorni, atuncĭ suntemŭ verĭ bunĭ și nu avemŭ alte nĕmurĭ afară de noi!"

Unŭ surîsŭ de bunĕtate și plăcere se întipări pe fața lui Felice, și prinḍêndu-i călduros mânile ilŭ întrebă:

— „Cum, miculŭ Bernard, fostulŭ meu tovarĕșŭ la jocurile din copilăria?"

— „Intocmai numai că de-atuncĭ a devenitŭ Bernard mare și putericŭ. De 12 anĭ și mai bine nu ne-amŭ mai vĕḍutŭ, așa e?"

— „Așa este, atuncĭ îmĭ mai trăiau părinții".

— „Da, și tatălŭ meu, care ținea fórte multŭ la soră-sa, mĕ aduse la voi, mai scii de atuncĭ? Bunii noștri părințĭ au muritŭ, eu am cercetatŭ scolĭ înalte în Englitera și America, căcĭ așa a voitŭ tatălŭ meu. O, vericule, nu face față atâtŭ de seriósă, părinții noștri nu se aveau bine și pace; după mórtea mamei tale nu mĕ mai lăsa tată-meu la voi, dér, Dómne nu mĕ lăsa, dór nu vomŭ nutri și noi antipatiile părinților noștri...

— „Nu, Bernard, nu, — lăsămŭ trecutulŭ! Te rogŭ intră în casă", ḍise Felice către vĕrulŭ sĕu și întrândŭ de brațŭ, se întórse acesta către Felice:

— „Ha, ce odaiă originală, ca și atelierulŭ unui pictorŭ. Ce mobile alese, ce ordine mare, pare c'ar fi făcută de o femeiă. Permite-mĭ, vericule, sĕ șeḍŭ pe scaunulŭ acesta móle și dă-mĭ voiă sĕ-mĭ aprindŭ o țigaretă... Na! Acu putemŭ povesti și mai departe. Mĕ bucurŭ peste mĕsură, că te-am aflatŭ acasă, spune-mĭ, tu cum de stai pe vremea acésta aci la orașŭ?"

— „Mĕ simtŭ tare bine aicĭ".

— „Asta o susținŭ acum vara numai acei locuitorĭ, cărora punga nu le permite sĕ călĕtoréscă. La tine nu póte fi astfelŭ, căcĭ mamă-ta a fostŭ soră cu tată meu".

O roșéță acoperi fața lui Felice.

— „Crede ce-țĭ place, dér privesce, aicĭ e pianulŭ, de care nu mĕ lasă inima sĕ mĕ despartŭ, aicĭ casa întrégă cu tóte, tóte dintr'însa, aicĭ e masa mea de scrisŭ, încărcată cu note și compozițiunĭ".

— „Cu note și compozițiunĭ? Cum, ai moștenitŭ și pasiunea părintelui tĕu? Spune-mĭ, ai și talentŭ?"

— „Da, compozițiunĭ de ale mele! Nu mĕ simtŭ nicĭ când mai fericitŭ, ca atuncĭ, când potŭ trăi pentru arta musicei".

— „Numai nu fi prea modestŭ, vericule, trebue sĕ scii, că ai norocŭ cu compozițiunile tale".

— „Eu obicĭnuescŭ a-mĭ cânta melodiile mele numai unorŭ ómenĭ, pe carĭ îi cunoscŭ și îi iubescŭ!"

— „Cum, încă nicĭ nu ai pășitŭ în publicitate?"

— „Nu!"

— „Atuncĭ nu înțelegŭ, ce-țĭ folosescŭ compozițiunile tale!"

— „Eu și prietinii meĭ simțimŭ o bucuriă ascultându-le!"

— „Mĕ iértă, vere, dér capitalulŭ fără interese e unŭ capitalŭ mortŭ și mie îmĭ este înăscută antipatia față de orĭ și ce capitalŭ mortŭ"

— „Socotesce dér bucuria și fericirea, ce o simțescŭ, ca interese!"

— „Fiă, dér mie mi-se pare totușĭ, că interesele suntŭ prea puține. Cugetă-te numai, câtă recunoscință, gloriă, ba și banĭ ți-ar aduce arta. Cugetă-te la succesele altora — scii, că eu nu așĭ puté durmi în loculŭ tĕu? Ḍĕu, nu ai tu nicĭ o ambițiune în lucrările tale?"

— „Da, cum nu! Voiescŭ sĕ fiu priceputŭ de prietinii mei și sĕ fiu fericitŭ dimpreună cu ei!"

— „Spune-mĭ, cine-țĭ suntŭ prietinii?"

— „O, suntŭ nisce ómenĭ bunĭ de inimă! E secretarulŭ B., unŭ fostŭ elevŭ alŭ fericitului meu părinte, care-i păstréză fostului învĕțătorŭ o viuă recunoscință".

— „Are și fice?"

— „Da, două, amêndouĕ suntŭ măritate, părinții trăescŭ singurĭ, ér eu li-sŭ ca